

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/302/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716203986
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716203986.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Renáty Deákovej ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloletého L. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., D. XX, dieťa rodičov I. L. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX, D. Sobota, zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Tóthovou, so sídlom Svätoplukova 28, 979 01 Rimavská Sobota a L. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XX, XXX XX P., zastúpená advokátom JUDr. Jánom Marčokom, so sídlom M. Gorkého 21, 984 01 Lučenec, v konaní o návrhu na ustanovenie opatrovníka na podanie návrhu na zapretie otcovstva o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 17C/79/16-79 z 13. júla 2017, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd v poradí druhým rozhodnutím zamietol návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, aby bol ustanovený za opatrovníka na podanie návrhu na zapretie otcovstva v mene maloletého L. F. proti otcovi I. L. F. po vylúčení maloletého, ktorý sa výslovne pred súdom vyjadril, že si neželá, aby mu bol ktokoľvek ustanovený za opatrovníka za účelom podania návrhu na zapretie otcovstva. I keď súd v skoršom konaní rozhodol, že konanie o zapretie otcovstva na návrh maloletého je prípustné, nie je povinnosťou dieťaťa takýto návrh podať. Dieťa má právo nie povinnosť poznať svojho biologického otca. Náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec maloletého domáhajúc sa zmeny napadnutého uznesenia tak, že návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene na ustanovenie opatrovníka bude vyhovené. V odvolaní zopakoval doterajší priebeh konania a názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení z 27. 04. 2017, podľa ktorého mal súd prvej inštancie zisťovať, či má maloletý záujem o podanie návrhu na zapretie otcovstva, označil za neprijateľný. Otázka, či je zapretie otcovstva v záujme maloletého bola právoplatne vyriešená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 7C/23/2011 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 12Co/87/2015. V týchto rozhodnutiach súdy vyslovili, že dieťa má právo na zosúladenie otcovstva zapísaného v matrike a biologického otcovstva a tak ako každé dieťa má právo na rozvíjanie vzťahu otec - dieťa, na starostlivosť, skutočný záujem a lásky zo strany otca, ktoré by ho v živote ovplyvňovali. Neriešenie vzniknutej otázky otcovstva a zahmlievanie problému nie je podľa názoru otca na prospech dieťaťa. Maloletý L. je ovplyvňovaný matkou a v žiadnom prípade nie je spôsobilý vzhľadom na svoj vek a vplyv matky posúdiť vlastný najlepší záujem.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vo vyjadrení k odvolaniu otca zdôrazňoval, že návrh na zapretie otcovstva podľa § 96 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“) môže podať len maloletý L.. Úrad práce mal za to, že návrh na zapretie otcovstva je nevyhnutným krokom k doriešeniu otcovstva, nakoľko dieťa má právo poznať svojich biologických rodičov. Kroky na strane matky označil

úrad práce za účelové a vyhovujúce jej záujmu z dôvodu, že otec je povinný platiť na maloletého súdom stanovené výživné, aj keď nie je jasné, že ide o jeho biologického otca. Anonymné testy DNA I.. F. z otcovstva vylúčili. Za pochopiteľné označil úrad práce, že keď maloletý dlhodobo žije s matkou, je ovplyvňovaný jej postojmi a produkuje vyjadrenia, ktoré korešpondujú so záujmami matky. Z dlhodobého aspektu však toto konanie jednoznačne nepokladá úrad práce za také, ktoré by sledovalo skutočný záujem samotného maloletého dieťaťa.

4. Vyjadrenie k odvolaniu podala aj matka maloletého, ktorá argumentovala, že konanie o prípustnosti zapretia otcovstva a konanie o ustanovení opatrovníka maloletému dieťaťu podľa § 117 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „C. m. p.“) sú dve rozdielne konania. Za opatrovníka dieťaťa má byť ustanovená v prvom rade blízka osoba maloletému, u ktorej je predpoklad, že bude konať v záujme maloletého a iba v prípade, že takejto osoby niet, ustanoví súd za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Opatrovník má povinnosť konať v záujme maloletého. Aby mohol konať v záujme maloletého, musí poznať záujem maloletého. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen záujem maloletého nie je známy, nezisťoval ho a uprednostňuje záujmy a práva otca maloletého pred vôľou a názormi maloletého, ktoré tento v konaní nepochybné prejavil. Maloletý vzhľadom na svoj vek je dostatočne rozumovo a citovo vyspelý, vie svoje myšlienky a postoje formulovať jasne a zrozumiteľne. Nie je preto žiaden dôvod, aby v tomto štádiu jeho života zasahovala a rozhodovala v tak citlivej sfére jeho osobnosti tretia osoba, ktorá nemá o maloletom žiadne poznatky. Matka maloletého neovplyvňovala. Práva dieťaťa vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd predstavujú práva dieťaťa a nie jeho povinnosť. V prípade kolízie práva dieťaťa a práva dospelšej osoby je potrebné osobitne prihliadať na výkon práva dieťaťa ako slabšej strany. Doterajší postup a prístup Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen nie je možné hodnotiť ako postup v najlepšom záujme dieťaťa. Navrhla uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne.

5. Krajský súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní otca podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok zo spisu zistil, že súd prvej inštancie v zmysle pokynov odvolacieho súdu podľa uznesenia sp. zn. 17Co/116/2017 doplnil dokazovanie výsluchom maloletého L., ktorý jednoznačne a zrozumiteľne vyjadril svoje stanovisko k veci, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem a dôkazy obstarané súdom prvej inštancie sú postačujúce pre rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie nielen v jeho výroku, ale aj dôvodoch, preto rozhodnutie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdil a po skonštatovaní správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia na zdôraznenie správnosti iba dopĺňa nasledovné dôvody.

6. Konanie o prípustnosti zapretia otcovstva vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 7C/23/2011 začalo, keď mal maloletý G. 11 rokov, skončilo právoplatne v roku 2015, keď maloletý L. dosiahol vek 15 rokov. Už v uznesení sp. zn. 17Co/116/2017 poukázal odvolací súd na to, že maloletý je blízko veku dospelšej osoby, z tohto dôvodu je potrebné prihliadať na jeho názor, či si želá, aby ktokoľvek v jeho mene podal návrh na zapretie otcovstva proti I.. L. F.. Ak by maloletý mal záujem vyvolať takéto konanie prípustné podľa rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 7C/23/2011, bolo by potrebné zisťovať, ktorá maloletému blízka osoba by mohla konať tak, aby obhajovala jeho najlepší záujem. Odvolací súd je toho názoru, že toto konanie o ustanovenie opatrovníka maloletému na podanie návrhu na zapretie otcovstva podľa § 96 ods. 2 Zákona o rodine ani nemá zmysel z dôvodu, že aj keby podal kolízny opatrovník návrh na zapretie otcovstva v mene maloletého L., týmto návrhom by mohol L. F. po dovŕšení plnoletosti 3. januára 2018 disponovať a proti jeho vôli konanie o zapretie otcovstva vedené byť nemohlo. Odvolací súd súhlasí s názorom matky vo vyjadrení k odvolaniu otca, že je potrebné rozlíšiť konanie o ustanovenie opatrovníka maloletému podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine a § 117 Civilného mimosporového poriadku a konaním o zapretie otcovstva podľa § 96 ods. 2 Zákona o rodine. V prejednávanej veci sa rieši len otázka ustanovenia opatrovníka na podanie návrhu na zapretie otcovstva a zamietnutím návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen na ustanovenie opatrovníka nie je popreté právo maloletého podať návrh na zapretie otcovstva v zmysle rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 7C/23/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/87/2015. V prejednávanej veci bolo rozhodnuté iba o tom, že takýto návrh v mene maloletého nemôže podať Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen. Právo dieťaťa podať návrh na zapretie

otcovstva nie je časovo obmedzené zákonom ani rozhodnutím Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 7C/23/2011.

7. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C. m. p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C. m. p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C. m. p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C. m. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).